

ved Esbjerg netop mod Vest paa dette Sted. Den ærede Ordfører tilføjede, saa vidt jeg erindrer: for saa vidt det maatte vise sig, at den meget kostbare Udvidelse af Dokhavnen ikke vilde svare til sin Hensigt. Jeg tror, den ærede Ordfører allerede nu ret godt kan sige, at den *vil* ikke svare til sin Hensigt, thi det vil den sikkert ikke. Det har altid været min Overbevisning, som jeg har udtalt her, at det er at kaste Pengene ud til Unytte at anvende saa uhyre mange Penge paa at forbedre Dokhavnen. Enhver kyndig Skibsfører, der ikke er særlig interesseret i netop de lokale, esbjergerske Forhold, er sikkert enig med mig i, at man kunde ikke den Gang have gjort noget klogere end at sprænge Dokhovederne og Tærskelen bort og gøre den saakaldte Dokhavn til en almindelig Tidevandshavn. Det havde der været Mening i, og det kunde man have gjort for en Bekostning, der var overordentlig meget mindre end den, som nu er anvendt. Derved havde man kunnet faa noget helt andet end Dokhavnen, som — jeg havde nær sagt, — ingen vil bruge, det er dog for meget sagt, thi der vil altid være adskillige Smaafartøjer, der gaa i den lokale Trafik, der ville kunne se deres Regning ved at lægge saa megen Vægt paa den lettere og bekvemmere Losning og Ladning i Dokhavnen end udenfor, at de ville gaa derind. Men det er en bekendt Sag, at Dampskibene ikke ville benytte Dokhavn, fordi de ikke kunne være tjente dermed, da de saa skulle vente paa fuld Flodtid, inden de kunne slippe ud af Dokken. Gaa de derimod ud fra en almindelig, aaben Tidevandshavn, da kunne de gaa ud en Timestid før, saa de kunne benytte netop det højeste Flodpunkt for at passere over Barren, og det spiller en ikke ringe Rolle for Fartøjerne, der ere lastede lige til det Punkt, de kunne. Det havde derfor været klogere, at man havde taget, om man vil, Tyren ved Hornene, og bygget den udvendige Begrænsning i et tilstrækkelig stort Bassin. Der er jo Vandareal nok at tage af, og det spiller en meget liden Rolle, om man lægger den ydre Begrænsning af det store Bassin lidt længere eller kortere fra Land, thi der er jo Fladvand, og Dybden tiltager saa langsomt paa dette

Sted, at det spiller en overordentlig ringe Rolle, om man indtager et større eller mindre Areal. Man behøver nemlig ikke at omdanne det indtagne Areal til Brug for Havnen straks; man kan foretage Uddybninger, efterhaanden som der er Brug derfor, men den ydre Begrænsning maa man en Gang for alle blive enig om, naar man iagttager den forstandige Foranstaltning, at man lægger den tilstrækkelig langt ud, saa at der er tilstrækkeligt Areal indenfor at raade over.

Jeg skal imidlertid ikke fordybe mig mere i Esbjergs Forhold, men blot gøre en Henstilling til det ærede Finansudvalg, som jo er det, der afgør alle den Slags Sager, hvor vi ikke have særlige Lovforslag, saa at det nærmest er en Formalitet, naar vi faa Lov til at være med her. Jeg henstiller som sagt til det ærede Finansudvalg, om der ikke kunde være Fornuft i at gøre et Forsøg i den Retning, som mange af vore gamle Skibsførere altid raade til, nemlig at lukke for Strømmen mod Sydost ved Esbjerg, det vil sige føre en ganske let Risdæmning fra Land over de lave Grunde inde mod Land, paa tværs over mod Lededæmningen for at udelukke Strømmen. Ja, der er maaske enkelte af de Herrer, der ville studse over saa radikalt et Forslag, thi det har jo hidtil været betragtet som et Evangelium, at man skulde holde Esbjerg Havn ren ved at foranledige en Gennemstrømning; naar Vandet gik tilbage. Det er muligt, at det heller ikke er helt grebet ud af Luften og at noget saadant har kunnet lade sig gøre; men der paastaas rigtignok af ældre erfarne Skibsførere, at det omvendte Forhold er til Stede, og der er noget, der tyder paa, at de kunne have Ret i, at det ikke er det indgaaende Vand, der afsætter Slik, men derimod Vandet, der gaar ud. Man siger nemlig, at naar man har Flodtid, og Vandet har været oppe over de bløde, let oprivelige Arealer, hvor der kan staa nogle Tommer indtil et Par Fod Vand over Havbunden der — og denne bestaar af meget fine tidligere afslemmede Bestanddele — saa opmudrer den mindste Bølgebevægelse disse Bestanddele, og naar saa Vandet langsomt trækker sig tilbage og trækker sig paa Grund af Strømmens Magt ind gennem det